

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολὰς τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Ἰπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΣ

ΑΠΗΝΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΥΡΤΩΝ

Ὁ πολυμήχανος καὶ ἀκάματος ἄνθρωπος πανταχοῦ καταλείπει σημεῖα τῆς αὐτοῦ δραστηριότητος δι' ἧς ἐπιζητεῖ ἀέριστε ὥπως κατανικῶν πᾶσαν φυσικὴν ἢ ἀπροσδόκητον δυσχέρειαν χωρὶς διγνεκῶς πρὸς τὰ πρόσω πρὸς πραγμάτων οκοπῶν μεγάλων καὶ ὑψίστων ὑπὸ δαιμονίου ζωπύρου θερμαινόμενος φέρεται ἀεὶ ἐκείνου ὡς οὐδὲν ἀνὰ πάσας τὰς διευθύνσεις ὅπως ἐκδίδῃ τὴν σχετικὴν εὐδαιμονίαν καὶ ὁσάκις δὲν ἐφικνέται τούτου καταλαμβάνεται ὑπὸ δυσφορίας ἀνεκφράστου ἢ ἀποπειράται πᾶσιν ὁδοῖς καὶ δυνάμει ὥπως ἀποσείῃ· χαίρει δὲ καὶ ἀγαλλιάσθαι πρὸς τὰς ἀποτυχίας καὶ ἀγαλλιάσθαι πρὸς τὰς ἀποτυχίας καὶ ἀγαλλιάσθαι πρὸς τὰς ἀποτυχίας.

Αἱ ὀλίγαι αὐτὰς εισαγωγικαὶ εἰς τὸ ἡμέτερον θέμα γραμματικὸν ἰσχυρὸν βεβαίως οὐχὶ μόνον διὰ τὰ ἀτομα μεμονωμένως ἐνεργούντα ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐξ αὐτῶν ἀποτελουμένας κοινωνικὰς καὶ ἐθνικὰς ἐμάδας καὶ δι' αἰς μεζονα βαθμὴν καθόσον πλείονες εἰνε οἱ καρποὶ τῆς κοινῆς συνεργασίας. Δὲν εἶνε ἐπομένως οὐδαμῶς παράδοξον δι' ἡ ψυχὴ τῶν Κυπρίων ἀπὸ τινος αἰσθάνεται χαρὰν διότι δι' ἀγῶνος ζωῆς καὶ ἀκαταπόνητου κατῳρῶσαν ὁπωσδήποτε νὰ θέσῃ τὰς βάσεις σχετικῆς εὐημερίας ἢ ἀνθρωπῶν ἀκατονόμαστοι ἐπὶ ἔτη πολλὰ παρεκώλυον καὶ ἀνέστελλον.

Ἀφυσινθεῖσα αὕτη ἀπὸ τῆς νάρκης εἰς ἣν ἐδουλόθη διὰ σατανικοῦ ὁπνωτισμοῦ ὑπὸ ὀλίγων κειροσκόπων καὶ ἰδιοτελῶν βλέπει ἤδη μετ' αὐχαριστήσεως διαρρυθμιζόμενα βιβλῖα μὲν τὰ κοινοτικά αὐτῆς πράγματα διατελοῦντα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὰς δεσφάτης παραλυσίας καὶ διαφθοράς. Πρῶτον πλῆγμα κατὰ τῆς ἀθλιότητος ἐδόθη ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν ζήτημα εἰσελθόντων εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀνδρῶν κατανόωντων τὸ ὄψος τῆς ἐντολῆς διὰ τῆς ὁποίας ἐτίμωντο ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἐχόντων τὴν ἀγαθὴν θέλησιν ὥπως προσπύσωσιν ἐνώπιον τῶν Ἀγγλῶν ἀρχόντων δεόντως τὰ ἡμέτερα δικαιώματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις. Ἐν τῷ σιγῇ τούτῳ ἐσημειώθη τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τῆς κοινῆς φιλοπατρῆδος δράσεως ἧτις ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυρί αὐτῆς ἐπάταξε τὸ κακὸν ἐν τῇ κυριωτέρᾳ φωνῇ καὶ ἐνεκεν τούτου ἐπὶ δεκαετίαν ἤδη ἀντιχεῖ ἐν τῇ αἰθούρᾳ τοῦ Κυπριακοῦ Βουλευτηρίου ἡ ἐπιβάλλουσα φωνὴ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ διαμαρτυρομένου ἐμφαντικῶς διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀδικίας αἰτινας ὑπὸ τὸ πρόζχημα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ψευδοσυταγματικῶν ἐλευθεριῶν κατ' αὐτοῦ διαπράττονται.

Μετὰ τοῦτο συνεκτερόμεναι αἱ προσπάθειαι πάντων τῶν ὕψους ἀντιλαμβανόμενων τοῦ δημοῦ συμπερόντος ὑπὲρ τῆς Ἑκκλησίας μαρτυρομένης ὑπὸ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς συμπαρομαρτούσης ἀκομίας· νέα ἐντασεις τῶν ἡθικῶν τῆς Κύπρου δυνάμεων ἀλλὰ καὶ νέον συνοδεῶν ταύτην συναίσθημα ὑψηλῆς ἡδονῆς προσδοκωμένης ἐκ τῆς ἀναστυλῶσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱερειῶν· ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ δοκιμασία εἶνε ἀληθῶς φρικτὴ· Ὑπῆρξαν σιγχαῖ καὶ ὡς κλοιδὸς ἀδημονίας μεγίστης καὶ ἀγωνία ὑπερτάτη κατέλαβε τοὺς ἐκκλησιαστικούς πονούντας τὴν Ἑκκλησίαν ἧτις ἐφαίνετο δι' ὁλοκλήρου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπαράτου παρελθόντος· ἐσώθεν καὶ ἐξώθεν τῆς Κύπρου ἐτοξεύετο δεινῶς καὶ μανιωδῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν αὐτονομία ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῆς ὁποίας ἐμελλε νὰ νυμφωθῇ ἀπεχθῆς δ' ἐγωισμοῦ, ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ τυραννία.

Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς δαίμων τῆς Κύπρου δὲν ἀπέλιπε καὶ πάλιν τοὺς εὐθαρῶς ἀγωνισθέντας καὶ νέα ἐπιτυχία ἐπέσπερε τὰς γενικὰς ἐλπίδας· οὕτω δὲ μετ' εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος εὐλόγου ὕψους τὸ βλέμμα πρὸς τὸ ὀρθοκεντρικὸν καὶ Ἑθνικὸν ἡμῶν κέντρον ἀπ' οὗ ὑπὸ ἐμπειρῶν καὶ δεξιῶν χειρῶν ἀσμένον καὶ πεποισμένον δι' ὅτι θὰ διευθύνεται τὰ νήματα πάσης κινήσεως ἀποσκοπούσης τὴν διευθέτησιν τῶν κακῶς ἐχόντων· ἔνεκα δὲ τοῦ μακροχρονίου περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀγῶνος λαβόντος ποικίλας καὶ ἀντιθέτους φάσεις τῶν Ἑλλήνων ὀρθόδοξων κατοίκων ἡ καρδιά ἐφωτίσθη διὰ μεγίστης αἰγλῆς ἧτις ἡφάνισε τὰ μαυρῶσαντα ταύτην σκοτίν.

Συγχρόνως πρὸς ταῦτα μέριμναι κατεβλήθησαν ἀκάματοι καὶ ὑπὲρ τῆς παιδείας ἧτις ἀποτελεσθῆναι ἐμφοδῶς μέγιστον ἐρείσμα εἰς τὸν μέγαν κατὰ τῆς Ἀγγλοκρατίας ἀγῶνα ὅστις πρόκειται εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον· ἡ πατρίδα τὰ πάντα ὑπαγαγούσα ὑπὸ τὰς ὁλοκλήρας αὐτῆς πλοκάμους δὲν ἀφῆκεν ἀνεπηρέαστον καὶ τὸ ἔργον τῶν Μουσῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων παρενέβαλε καὶ τὴν εἰδεχθῆ αὐτῆς ὅφιν μυρία ἐπινόησας καὶ ἐπελθούσας μέσα ὥπως καταδουλοῖ καὶ παρασύρῃ διδασκάλους καὶ μαθητευόντας· ἀλλ' εὐτυχῶς καὶ ἐκ τῆς παιδευτικῆς πάλης συντετριμμένη ἐξῆλθεν ἡ σπεῖρα καὶ τὰ ὑπὸ ταύτην διατελούσαντα ἰδρύματα διατελοῦσιν ἀπὸ τινος ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἐθνικῆς μερίδος προστασίαν.

Ἦδη λοιπὸν προκαταρκτικὸς ἀγὼν μέγας δύναται νὰ θεωρηθῇ λήγων μετ' ὁ ἐλευθερίας αἱ Κυπριακαὶ χεῖρες θὰ στραφῶσι ἀπερίσπαστοι κατὰ τῆς ἐξέτης κυριαρχίας ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς ὁποίας σφαδάζει ἡ δυστυχῆς αὕτη Ἑλληνικὴ χώρα. Ὅταν ἡ σπεῖρα θὰ κείται πλέον ἀπνους, ἀκίνητος καὶ αἰγλή, οἱ Κύπριοι πάντες θάγωνιζόμεθα ἡνωμένοι καὶ φίλοι· γὰρ τὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἀγγλικῆς δεσποτείας ἧτις ἡμέρα μία δὲν παύρεται χωρὶς νὰ ποτίσῃ ἡμᾶς καὶ πικρίαν.

Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἴσως πολλοὶ οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῆς δριττοῦ τῶν ἀγῶνων κατελήφθησαν ὑπὸ δειλίας καὶ ἀπαισιοδόξως ἐκρίναν τὰ αποτελέσματα ἐκείνων μὴ δυνάμενοι ἔνεκα τῶν ἐπιπροσθύντων κωλυμάτων ὥπως διαβλέπωσι τὴν συνήθως ἐπιθετικὴν παραπετασμάτων πολλῶν καὶ πυκνῶν κειμένων ἀγαθῶν ἐκδοῦν καὶ ἐπιτυχίαν· ἀλλ' οὐδεμίαν καὶ σιγχαῖαν καὶ ὑπέστη τα λάντευσιν τῶν μελετητῶν τῆς ἱστορίας ἡ ψυχὴ καλῶς ἐκ τούτης διδαχθέντων δι' ἐνδέχεται μὲν πρὸς καιρὸν νὰ διαφεύγῃ ἡ πολιτικὴ καὶ ἄλλη ἀγυρτεία τὴν δέουσιν τιμωρίαν ἀλλ' ἀδύνατον μέχρι τέλους νὰ διατηρηθῇ ἡ αἰσχύρα καὶ ἐπινειδιστὸς ταύτης ἀρχῇ.

Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἴσως εἰσέτι οἱ προβαλόντες μετ' ἐνδοιασμοῦ εἰς τὴν κατὰ τῆς ὁλοκλήρας φαιδρίας οὐγκρουν ὡς δυνάμεν νὰ συντρίψῃ μετὰ τῶν κακῶν καὶ στοιχεῖα ἀγαθὰ ὡς τῆς ὁλοκλήρας ἐχει ἀνίγκην ἡ πατρίς· ἀπέναντι τῆς τοῦ τοῦτο ἐνδοιασμοῦ ἀνυψούμεν μετ' ὅλων ἡμῶν τῶν δυνάμεων τὴν φωνὴν δι' ἣν πρέπει ὁ ἀρξάμενος ἀγὼν μέχρι τέλους νὰ συνεχισθῇ μετὰ τῆς πεποιθήσεως δι' ὅτι τὰ τυχὼν ἀγαθὰ μετὰ τῆς σπεῖρας συνεργαζόμενα στοιχεῖα θὰ χωρισθῶσι ταύτης ἀπ' αὐτῶν ἐὰν ὄντως εἶνε τοιαῦτα εἰσερχόμενα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς πραγματικότητος εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ ἡθικοῦ ποιοῦ ἐκείνων ὡς τὸ ἄρμα καλῇ τῇ πίστει ἀκολουθεῖται. Ἀλλὰ μέχρι τούτου δὲ μὴ παύσῃ οὐδ' ἐπὶ δευτέρῳ τῆς ὥρας λεπτῶν ὁ κατὰ τῆς ἀγυρτείας ἀγὼν ὥπως τεθῶσι ἐκτὸς πάσης ἀρχῆς οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος διότι ἐφύσαν κατέχουσιν καὶ ἐλάχιστον ἀξίωμα ἀπειλεῖται ἐπιβουλή κατὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τῆς χώρας ἀγαθοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τινος κατέστησαν ὁπωσδήποτε ἀκίνητοι δὲ μὴ λησμονῶμεν ὅποιοι κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὼν ὑπῆρξαν καὶ ἔχοντες τοῦτο ὅτ' ὅφει δὲ συνεχίζωμεν τὴν κατ' αὐτῶν σωστικὴν ἀμυναν.

Ἡ σπεῖρα δὲν θὰ εἶνε εἰμὴ σπεῖρα πάντοτε καὶ τὴν ὀρθοκρίαν καὶ πατρίδα ἀνοσίως θὰ μεταχειρίζεται ὡς ὄργανον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς προθέσεων· δὲν ἀγνοοῦμεν βεβαίως δι' ἀπλοῦς Κύπριοι ἀποπλανῶνται καὶ οπειδουσίαν πρὸς τὸ κομματικὸν δέλεαρ τῆς σπεῖρας ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγὼν ὥπως ἀποσπασθῶσι πάντες οἱ ἐξυπηρετούντες ἀσυνείδητος σκοποῦς ἰδίως ἀριβίμων συμπερονοτοκόπων καὶ οὕτω εἰς ἐνιαυτὸν φάλαγγα πάντες βαλνόμεν εἰς τὴν πραγματικὴν τοῦ ἀγῶντος ἡμῶν προσορισμοῦ δὲ ἔχωμεν ἀέριστε ὑπ' ὅφει δι' ὅτι ματαίως θὰ ὀργισθῶμεν ἐάν ποτε—ἐπερ ἀδύνατον θεωρεῖται—ἐξ ἐνόχου ἀμελείας ἐπιτραπῇ εἰς τὴν πατρίαν ὥπως ἀναλάβῃ τὸ ἀρχαῖον κράτος διότι τότε θὰ προστεθῇ εἰς τὰ μισρὰ ταύτης ἰλατῆρια καὶ τὸ ταπεινὸν αἰσθημα τῆς ἐκδικήσεως μελλούσης νὰ ἐξωθῇ τὴν Ἑκκλησίαν καὶ Πατρίδα εἰς ἀνικέστους συμπεριφορὰς.

Ἀς μὴ ὑποστειλωμεν ἄρα τὰ ἱστορία ἀλλ' ὡς ἐπαγρυπνῶμεν ἀκοίμητοι ἐπὶ τῶν ὀρθοκεντρικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐπάλξεων ἵνα, ὡς εἵπομεν, συντελεσθῇ τελείως ὁ προκαταρκτικὸς ἀγὼν μετ' ὅν ν' ἀφιερωθῶμεν ὁλοφύχως εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἀμυναν, κατ' ἀνάγκην ἀπελευθέρων τὴν ἀναπολεμένην ἔνεκα τῆς περὶ τὴν καταπολεμῶν τῶν ἐξ ἐκείνων ἐχθρῶν ἀσχυρίας.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΤΥΡΙΚΟΣ

ἐκφωνηθεὶς τῇ ἐπετειῇ τῶν
τριῶν Ἰεραρχῶν
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ Π. Γ.
Κ. ΑΘ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ

Μακαριώτατε,
Φιλόμοσος δμήγυρι,

Ὡς περὶ ὑπὸ τῶν θερμαντικῶν καὶ ζωογόνων ἀκτίνων τοῦ ἀκαμάτου Ἰαννῶνος κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀτέρμονι χώρῳ τροχίαν αὐτοῦ ἡ πυκνὴ καὶ σκυτεῖν τῆς φύσεως περιβολὴ διασύρεται καὶ γελόεσσα αὕτη ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ ληθάργου ἀνεγείρεται, ἵνα μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δημιουργημάτων τῶν μεγαλοπρεπῶν αἶνον καὶ τὰς εὐγνώμονας εὐλογίας πρὸς τὸν Ὑψίστον ἀναπέμψῃ καὶ νέαν ζωὴν, νέαν ἱκμάδα καὶ θερμανσὶν λαβούσα τὴν παραγωγικὴν αὐτῆς δυνάμιν δὲ μᾶλλον ἐπαυξήσῃ, οὕτω καὶ αἱ τελεταὶ καὶ πανηγύρεις αὐταὶ αἱ πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἡρώων τῆς ἀνθρωπότητος τελοῦμεναι κέκληνται ἵνα αἱ καταναγκῶσι τὸ πνευματικὸν τοῦ βίου σιγῶν, αἱ διαφλέγῃ καὶ καθαίρῃσι τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν σφίγγος καὶ ἐκ τῆς ἀτερπείας μονοτονίας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συναρπάξουσιν εἰς ἰδανικώτερον ἐξάγῃσι σφαῖραν, ἐν ἣ ὁ μόνος τὰ ἐν ἡμῖν κατατεθειμένα ζώπυρα τῶν εὐγενῶν συναισθημάτων ἐξελλοσσονται, βλαστάνουσιν καὶ τοὺς τιμιωτάτους καρποὺς παράγουσι. Διότι βεβαίως ὄντως καὶ πανθωμολογημένου δι' ὅτι πᾶσα ἡμῶν πνευματικὴ δρᾶσις ἐπὶ τῶν περὶ τῶν συναισθημάτων ἐποχεῖται, αἵτινα ὥστερ δι' ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τὴν δὴν ἡμῶν φύσιν διακινεῖται, καὶ δι' ὅτι πᾶν μέγα καὶ ὑψηλὸν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, πάντες οἱ τοῦ πολιτισμοῦ θρίαμβοι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ οἱ ὑπὸ τῆς δευτέρας διανοίας καὶ βαθυτάτης ἐμβριθείας καταχθέντες ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ Πηγᾶσιν τῶν συναισθημάτων ἀγνοῦνται, εὐκότως αἱ ὀρθοκεντρικαὶ μάστιγα τελεταὶ, ὡς ἀναφερόμεναι εἰς τὴν πλησμονὴν τῶν τῆς ψυχῆς ἡμῶν κατακλύζοντων συναισθημάτων ἐκείνων, αἵτινα ἀπολύουσιν ἐν ἡμῖν αἱ περὶ τῶν μεγίστων τῆς ὑπάρξεως αἰνιγμάτων σκέψεις, εὐκότως, λέγω αὐτοῖς τοῖς ὑπὸ ἰδεωδῶν ἐλαυνόμενοι χρησιμεύουσιν ὡς τὰ μέγιστα παιδευτήρια, ἐν οἷς τὰ εὐγενέστατα τῆς ψυχῆς ἰδεώδη εἰσβολοῦσιν, ἀρδεύονται καὶ καρποφοροῦσιν, ὥστερ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν βλέπομεν. Ἐμφυτον τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ὑπάρχει τὸ θεοσκεπτικὸν συναίσθημα, ἀπ' αὐτῶν δὲ προβάλλονται παντὶ ἀνθρώπῳ αἱ ἐρωτήσεις περὶ τοῦ πῶς, τί καὶ διατί τῆς ὑπάρξεως, ἐμφυτος ἄρα παντὶ λαῷ ἡ θεοσκοπία, καὶ ἐφόσον ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐφύσεται, αἱ θὰ παλαίῃ πρὸς λύσιν τῶν αἰνιγμάτων τούτων, αἱ θὰ ζητῇ τὴν καθάρσιν τῶν θεοσκεπτικῶν αὐτῆς συναισθημάτων, τὴν δημιουργίαν, πρὸς δὲ καὶ ἀνύψωσιν τῆς θεοσκεπτικῆς αὐτῆς κτήσεως. Ἡ δὲ ἱστορία τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε ἅμα καὶ ἱστορία τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεοσκεπτικῶν ἀπὸ τῶν κατωτάτων μέχρι τῶν ἀνωτάτων αὐτῶν ἐκφάνσεων. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ κατωτάτῃ ἐτι μορφῇ ἐξάπτεται ὁ θεὸς σπινθὴρ, ἐν τῇ ἀνωτάτῃ δὲ ὁμοῖς εἰς ἐξαισῶν λάμψιν ἀναπτύχθῃς ὥστερ πύρινον ἄρμα διατρέχει τὸν πνευματικὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁρίζοντα, φωτίζει ἅμα καὶ θερμαίνει καὶ εὐδαίμονος χαρὰς τὰς καρδίας πληροί. Ἡ

θεοσκοπία ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε ὁ ἰσχυρότατος παράγων, ὅστις μερικῶς μόνον ἐν τῇ πορείᾳ τῶν χρόνων ὑπὸ ἄλλων παραγόντων ἀντικαθιστάμενος τὴν σημασίαν ὁμοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν κεντρικὴν δυνάμιν δὲ ἐκ νέου ἰσχυρότερον καταδεικνυσιν, ὁσάκις ἀγνοοῖ εὐγενῶν ἐξάρσεων περιόδοι καταπνέουσας τῆς ἀνθρωπείας φύσεως μέγα κενὸν καταλείπουσι καὶ χαλνὸν τὸ βάραθρον τοῦ ὁλοκλήρου διανοήγῃ. Κατὰ ταύτας δὲ τὰς ἀζηλώτους περιόδους ὥστερ ἀστέρες πρῶτον μεγέθους, ὥστερ θεόπεμπτοι προφήται ἀναδύονται ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος οἱ γιγαντώδεις ἐκείνοι ἄνδρες, οἵτινες διὰ τῆς θεοπεσιᾶς αὐτῶν λάμπουσιν ὥστερ στήλαι πυρὸς διαλύουσιν τὴν γάρνην καὶ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὸν ἀληθῆ τοῦ πολιτισμοῦ προορισμὸν καθοδηγοῦσιν οἱ ὑπῆρξαν καὶ οἱ σήμερον οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐν τῇ ἀπωτάτῃ αὐτοῦ γωνίᾳ ἐν τοῖς τοῦ πνεύματος ἐργαστήρις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου πανδιδακτηρίου μέχρι τοῦ τελευταίου πνευματικοῦ φωτισμοῦ δι' αἵνων καὶ ἡμάτων καλλιφθόγων τιμωμένοι κορυφαῖοι τῆς Ἑκκλησίας ἡμῶν ἱεροφάνται. Τοσοῦτ' ὁ μὲν ἱστορὸς σφαιρὴν κέκτηται ἡ σήμερον τελομένη πανηγύρις παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἀναμνηστικὴν ἐορτήν, ὅσα ὑψηλότερα τὰ ἱδανικά, ὅσα ἐθνικώτερα αἱ κρητῖδες εἰσιν, ὅσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν κλυδωνῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τὸν αὐτῶν αἰῶνα ἐν δαιμονίᾳ δρᾶσι καὶ ἀδολοκλήτῳ πάλιν κατέθεντο οἱ τρεῖς οὗτοι τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας θεομοὶ πρόμαχοι. Ὅσα δὲ μᾶλλον ἀνοποσάστως τὸ ἡμέτερον ἔθνος μετὰ τῆς ἐκκλησίας συνδέεται διὰ δεσμῶν ἱστορικῶν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ἀφορούντων, καὶ ὅσα μᾶλλον οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες διὰ τῆς ἀδράς αὐτῶν ἑλληνικῆς παιδείας καὶ φιλοσοφικῆς μορφώσεως οὐ μόνον τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ ἀσείστα θεμέλια κατὰ πασῶν τῶν ὁθνείων προσβολῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων κινδυνεύουσι ἐν τῇ χαῖδι τῶν λαῶν μισγαγκεία τοῦ Ρωμαίου κράτους στεργῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἀγκυραν τῆς σωτηρίας παρέσχον, τοσοῦτ' ὁ μὲν ἀναφαίρετον δικαίωμα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τῶν ἐπιγόνων ἔχουσι, καθ' ὅς μάλιστα χρόνους αἱ κοινωναὶ ἡμῶν κινδυνεύουσι τὴν πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὸ ὅλον συνεκτικότητα ἀποβαλοῦσιν ἐν τῇ δὴν τῶν συμπερονοτολογικῶν καὶ ἐθνολογικῶν μεριμνῶν καὶ ἀγῶνων νὰ ἐπιλάθωνται αὐτῶν, καὶ ἐπιλάθωνται τῶν ἱερῶν θεοσκεπτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἰδεωδῶν αἱ αἰῶνες ὁλοκαυτῶν ἐθνικῆς καὶ θεοσκεπτικῆς ἱστορίας, ὡς τὰ τιμαλφέστατα ἡμῖν κειμήλια παρέσχον, ὡς ἱκμάδα ζωτικὴν μετ' αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν αἵματος ζυμωθείσαν.

Τῶν τοιούτων λοιπὸν πανδήμων θεοσκ. καὶ ἐθνικῶν ἐορτῶν ὡς νέας ἀφιερώσεως νέου ἐκάστοτε σταθμοῦ δράσεως, ὡς ἐναυσματων διὰ ποικίλους λόγους ληθαργούντων ἐν ἡμῖν εὐγενῶν συναισθημάτων χρησιμευσουσιν, παρελθὼν σήμερον ἐπὶ τὸ βῆμα ἐνώπιον τοῦ ἐπιλέκτου ὕμνων ἀκροατηρίου θὰ περὶ αὐτῶν, καίπερ τὸ μέγεθος τῶν τελομένων ὁρῶν νὰ συντελέσω τὸ ἐπ' ἐμοὶ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐορτῆς, τολμήσας νὰ παραγγευσθῶ ἐν τῇ δυνατῇ ὁρατότητι, ὅλα ὑπὸ τῆς δειμονίας τοῦ σεβαστοῦ ἀκροατηρίου ἐπιβάλλεται μοι θέμα ὡς ὁλόν τε ἐγγὺς

τοῦ ἀντικειμένου τῆς τελετῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιλήψεως ἐκείνου ὅν, ὥστε τὸ διαφέρειν ἐν τινὶ μέτρῳ νὰ ἐπισπᾶσθαι, ἐλπίζοντες ὅτι ἐπιεικὴς ἔσται μοι ἡ κρίσις τῆς φιλομουσίου δὴμηγύρεως. Τὸ θέμα μου ἔσται: ὁποῖα τις πρέπει νὰ ἦ ἡ πορεία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῖνης καὶ ὁποῖα ἡ στάσις τῆς θρησκείας πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, ἵνα ἀνεπηρέαστα παραλλήλως θεμελιωνται τὰ δύο ἀναγκαῖα μεγάλα κληροῦντα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου δράσεως, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχεται ἡ ἀχαρὶς ψυχρότης πρὸς τὰ τῆς θρησκείας διδάγματα, ἡ ἀδιαφορία, ἥτις ἐστὶν ἡ χεῖρον τῆς ἀθείας, πρὸς τὸν ἕτερον τῆς ψυχικῆς λειτουργίας πόλον τῶν συναισθημάτων, ὃν ἡ θρησκεία ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δημιουργεῖ καὶ καλλωπίζει. Τοσοῦτ' ὁ μάλ' ὅσον ἀξίαν νὰ εἶπω περὶ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως θρησκείας καὶ ἐπιστήμης, καθὼς δὲ καὶ τινὲς ἐνστάσεων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος πρὸς τῆς ἐπαλθούσης μετέπειτα, ὡς συνήθως, γαλήνης ἀπέρρευσαν εἰς τὸν ἀκαιρὸν τῆς αἰωνιότητος, καθ' ὅσον ἤρξαντο θρασείαν ν' ἀνεγείρουν τὴν κεφαλὴν αἱ φιλοσοφικαὶ θεωρίαι, καὶ τὸ μύλον τούτου σαθρῶς καὶ παραπεταλινμένης πορείας ἐπιστημονικῶν σκέψεων ἐμελλε κακῇ μορᾷ ἔδαφος νὰ εὕρῃ καὶ ἐν συγχρονισμῷ κεφαλὰς χανδρὸν πᾶν τὸ καινὸν καὶ ἀβυσσάντος ἀποδοχόμεναις. Ἀλλὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησις ἀρκεῖ, ἵνα καταδείξῃ πόσον πόρρω τῆς ἡμετέρας κρίσεως ἀφίστανται καὶ πόσον ἀπεστερημένοι τοῦ νοητικοῦ ὁργάνου τυγχάνουσιν οἱ ἀνοήτοι καὶ ἱερατικὴν ἀπάτην ἐκλαμβάνοντες οἰκοδόμημα τὴν μεγίστην κοσμοποικίαν ἡμετέρας ὑπὸ καὶ ἐπὶ διαχίλια ἔτη ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ ἐκλάμπον, σύστημα θρησκευτικῶν, οὐ μὲν ὅλως τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἀντέχονται τὰ εὐγενέστατα καὶ μάλιστα πεπαιδευμένα τῶν αἰώνων πνεύματα.

Ἡ θρησκεία, λέγουσιν, οὐδεμίαν ἐθνικὴν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ ὅτι τελευταῖον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόρῳ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δράσει χωρησάση Ἐδρώπη ἤρξατο νὰ ἀνομολογῇ τὸ ἀδύνατον τῆς ἡθικῆς προόδου διὰ μόνης τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ ἀνακύπτῃ μετὰ μείζονος κύρους ἡ θεωρία τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκ παραλλήλου πορείας θρησκείας καὶ ἐπιστήμης· οὕτως ὁργανικῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεθὲν μέναι εἰσι θρησκεία καὶ ἐπιστήμη, ὥστε ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου νοῦς καὶ συναίσθημα, τὸ γνωστικὸν καὶ τὸ θυμικόν, καὶ ἡ ἀρνησις τῆς θρησκείας σημαίνει ἀρνησιν συναισθήματος, ἀρνησιν τοῦ εὐγενεστάτου ἐλατηρίου πάσης πνευματικῆς προόδου, πάσης ἰδανικῆς ἐξάρσεως πρὸς ἑξῆς τοῦ τελείου οὐ μόνον ἐν ταῖς τέχναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπιστήμαις. Οὐχ' ἀπλῶς νοῦς ὁ ἀνθρώπος εἶνε, ἀλλ' ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ καὶ καρδίᾳ πάλλεται, ἥς αἱ δειώσεις οὐδέποτε δύνανται νὰ παραρῶσιν. Ἡ πίστις δὲν εἶνε ἡ τὰ κενὰ τῆς ἐπιστήμης πληροῦσα ὑπόθεσις μέχρι τῆς εὐρέσεως ἐδραιώσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ οἰκοδομήματος κρηπίδος, δὲν εἶνε ὁ πρόδρομος τῆς ἐρεῖνης, ὥστε ἡ ὑπόθεσις, δὲν εἶναι αἰθεριώδης τι μηδὲν, ὃ οὐτε δάκρυ νὰ ἀπομάξῃ οὐτε βούλησιν νὰ στερεώσῃ δύναται, ἀλλ' εἶνε ζωῆς δύναμις, εἶνε νίκη τὸν κόσμον καταναγκάσας. Οἰκτρῶς ἡπατήθησαν οἱ φαντασθέντες ὅτι τὴν θρησκείαν θὰ ἠδύνατο διὰ τῆς τέχνης νάνει καταστήσας· διότι ἡ τέχνη καθ' ἑαυτὴν μορφὴ μόνον εἶνε, ἥτις τὸ αὐτῆς περιεχόμενον ἐξ ἄλλων τοῦ βίου ἑδραίων ὀφείλει νὰ λάβῃ, καὶ παρουσιάζει μόνον τὸ πῶς, οὐχ' ὅτι τὴν οὐσίαν, τὸ τί. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κατορθούτῳ νὰ ἀνασπᾶσθαι τὸν πέπλον αὐτοῦ τοῦ βίου φαινομενικοῦ κόσμου τὴν λειτουργίαν διὰ μόνου τοῦ νοῦ νὰ συλλάβωμεν καὶ τὴν φύσιν ὡς καθαρὸν μηχανισμόν νὰ παραστήσωμεν, τίς ἡ ἐντέλειαν ὡφέλεια τῆς ἀνθρωπότητος; Τίνα ἀξίαν ἔχει γνῶσις οὐδὲν ἕτερον οὐσα ἢ ἀπεικα-

σμα, ἐπ' ἀνάλυσιν τις τοῦ ἐκτὸς ἡμῶν ὑπάρχοντος; Πᾶς ὅστις εἰς πολλοστὴν μὲν τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἢ ἡ τεραστία περιοχὴ τῆς ἐπιστήμης κατ' ἀνάγκην κατεμείλει, τὸν αὐτοῦ βίον ὁλόκληρον καταναλίσκει, δύναται μὲν πρὸς στιγμὴν νὰ ἐπιλήθῃται τῆς συναφῆς τῆς; περιορισμένης αὐτοῦ ἀσχολίας πρὸς τοὺς μεγάλους σκοποὺς τοῦ ἀνθρώπινου βίου, δύναται νὰ νομίσῃ ὅτι ἀτλή ἡ προσαγωγή τοῦ εἶδεναι χάριν αὐτοῦ τοῦ εἶδεναι εἶνε ἀξίος προορισμός τῶν ἀνθρωπίνων τάσεων· ἀλλὰ πάντες ὅμως οἱ μὲν αὐτοῦ τότε μόνον ἔχουσι σημασίαν, ὅταν μετὰ τῶν μόχθων ἀναριθμητῶν ἄλλων ἱκανοὶ ὦσι εἰκόνα τοῦ ἐνταίου κόσμου νὰ σκιαγραφῶσιν καθορίζουσιν ἡμῖν τὸ τί ὀφείλομεν καὶ τίς ὁ ἡμέτερος προορισμός. (Ἀκούσθε!)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Τὰ διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομίου ληφθέντα Βυζαντινὰ φύλλα παριστᾶσιν ὀφισταμένῃν εἰσὶν τὴν ὥς ἐκ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐκταγείσαν Πατριαρχικὴν κρίσιν. Ὡς γνωστὸν, ἡ μὲν Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης κ. Ἰωάννης, θέλων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐχληρᾶς παρουσίας ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ Ἱεραρχῶν τῆς περιουσίας τοῦ Γέροντος Ἀγίου Χαλκηδόνος, Δράμας, Κολωνίας καὶ Διδυμοτείχου, ἐκινρῦθη ὑπὲρ τοῦ «ἀριστίνδην», κατὰ τὸ ὅποιον δύναται νὰ προκαλέσῃ ὡς Συνοδικὰ μέλη αἰῶνις δῆποτε ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου ἡθέλων ἐγκρίναι. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἡ Ἱ. Σύνοδος οὐδὲν ἐκινρῦθη ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν ἐθνικῶν κανονισμῶν, καὶ δὴ ὑπὲρ τοῦ «Συνταγματικοῦ» ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ πρόσκλησις νέων Συνοδικῶν μελῶν πρὸς καταρτισμὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τοσοῦτ' ἄλλων καθ' ὅσον οἱ συμφῶνως μὲ τὸ Συνταγματικὸν δικαιούμενοι, νὰ προσκληθῶσιν, τυγχάνουσιν ἐκ τῶν διαρρηχθέντων καὶ δεδοκιμασμένων ἱκανότητος Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς διαστάσεως ταύτης μετὰ τῆς Συνόδου καὶ Πατριάρχου ἐξεργάσθαι Πατριαρχικὴ κρίσις, ἥτις, καθ' ἡ καὶ ἀνωτέρω λέγομεν, ἐφαρμόζεται εἰσὶν, καθ' ὅσον ὁ μὲν Πατριάρχης, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεχώρησε τῆς τακτικῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀρνεῖται νὰ συγκαλέσῃ τὴν Σύνοδον εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῆς συνεδρίαν, ἀν μὴ πρότερον ὑποκύψῃ εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἡ δὲ Ἱ. Σύνοδος ἐπὶ πέρ ποτε ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως ἐφαρμόσῃ ὁ νόμος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πλείστα ἀπόπειραι ἐγένοντο ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου, ὅστινες πάντες τυγχάνουσι φίλοι τοῦ Πατριάρχου, ἔπως διαπράξωσι τὴν ἀγαθὴν σύμνοιαν τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν, ἀπανειλημμένους ἐπισκοπόμενοι αὐτοὺς κατ' ἰδίαν, ἀλλ' ἐντυχῶς πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἀπόπειραι αὐτῶν ὑπῆρξαν ἀνευ ἀποτελέσματος, διότι οἱ ἅγιοι Συνοδικοί, ἐν πλήρει συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος τῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας διατελόντες ἐμμένοντες ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνδρικήν, καὶ ἐθνοπρεπὴ αὐτῶν ἀπόφασιν, ἀψηφόντες καὶ παχείας ὑποσχέσεις καὶ βαρεῖας ἀπειλὰς τῆς περὶ τὸν Πατριάρχην κλίμας. Καὶ παρεσκευάσθησαν μὲν καὶ ἐν τῇ Βασιλευσούσῃ ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων κατὰ παραγγελίαν συλλαλητήρια ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου καὶ κατὰ τῆς Συνόδου, ἀπειρα ὅμως εἶναι καὶ τὰ ψηφίσματα, ἅτινα λαμβάνει καθ'

ἐκάστην ἡ Ἱ. Σύνοδος, πανταχόθεν τοῦ κλίματος τοῦ Θρόνου Κωνσταντινῶν, ἐκ μέρους Κονιότητων, Συλλόγων, Ἐκκλησιῶν Ἐπιτροπείων, Φοιτητῶν, Βουλευτῶν, δ' ὧν οἱ γράφοντες συγκαίρουσι τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἐπὶ τῇ ἐθνοφειλοστάτῃ αὐτῶν στάσει καὶ ἐξορκίζουσιν αὐτοὺς ὅπως ἐμμένωσι μέχρι τέλους εἰς τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον αὐτῶν ἀπόφασιν.

Κατὰ τὰ Βυζαντινὰ φύλλα, τῇ 26ῃ παρελθόντος καὶ ὥρᾳ 3 καὶ 30' μ. μ. μετέβη παρὰ τῷ Σεβ. Γέροντι ἁγίῳ Νικομηδείᾳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅστις ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι «δέχεται ἡ Α. Θ. Π. νὰ κοινολογήσῃ μετὰ δύο ἢ τριῶν Συνοδικῶν». Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικομηδείας ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος δὲν ἐξήγησε νὰ ἐλθῇ εἰς κοινολογίαν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλ' ἂν ἡ Α. Θ. Π. ἐπιθυμῇ νὰ κοινολογήσῃ μετὰ δύο ἢ τριῶν Συνοδικῶν προσώπων, ἀομῶνως ἡ Ἱ. Σύνοδος δέχεται τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει ὅπως πάντοτε τοῦ ἀναλλοιώτου καὶ ἀνεκλήτου τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῆς 12^{ης} Ἰανουαρίου. Ἀλλ' ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεκοίνωσεν ὅτι «ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῶν ὁποίων προτείνει ἡ Ἱ. Σύνοδος θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μετ' αὐτῆς κοινολογίαν».

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς 27^{ης} παρελθόντος, ἐπειδὴ τὰ λαϊκὰ μέλη αὐτοῦ, φιλὰ τῷ Πατριάρχῃ φρονούντα, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἐξήγησαν νὰ ἀναμειχθῶσιν εἰς τὴν μετὰ τῆς Πατριάρχου καὶ Συνόδου διαστάσιν, ὅπως «παράσχῃ πράγματα τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ἄλλ' ὅτι Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Σεβ. Ἀγ. Νικαίας, ὁποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τῶν 3 λοιπῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι «ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ζητήματος ἀπέκρουσαν, καὶ ἀποκρούουσι πᾶσαν ἀνάμειξιν τῶν κ. Συμβούλων εἰς τὸ ζήτημα ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀρμολογίαν τῆς Ἱ. Συνόδου». Ἐπειδὴ δὲ οἱ κ. κ. Συμβούλοι ἐπέμενον, ὁ «Πρόεδρος διεύθυνε τὴν συνεδρίαν καὶ ἀπεχώρησεν ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν κληρικῶν μελῶν». Μετὰ ταῦτα τὰ 8 λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου συνέταξαν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Σεβ. προέδρου αὐτῶν καὶ ἐπέδωκαν αὐτὸ τῇ Α. Θ. Π. τῷ Πατριάρχῃ, ὅστις διεβίβασεν αὐτὸ τῷ πρώτῳ τῇ τάξει Συνοδικῇ Ἀγ. Νικομηδείας. Ἐντεθὲν προέκυψεν ἀνταλλαγὴ σκέψεων τινῶν μετὰ τῆς Πατριάρχου καὶ Συνόδου διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ περὶ τοῦ συζητητέου θέματος, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνευ ἀποτελέσματος τινος.

Ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ἰανουαρίου φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου» τῆς Ἀνατολῆς ἀναγινώσκουμεν τὸ ἑξῆς διάφορον, ἵκαν ἐπικαιρὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «**Η ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ**».

«**Κύριε Πρόεδρε.**—Σὺς παρκαλῶ ὅπως διὰ τῆς ἐρεῖμης ἐφημερίδος σας ἐρωτηθῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης διὰ τὴν ἐν τῷ Κυπριακῷ ζητήματι κατήχησιν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου ἁγίου κατὰ τῶν αὐτῶν ὡς ζητούμενα διὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ νὰ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον τῆς ἁγίας, καὶ σήμερον ὁ ἕως (ὁ Πατριάρχης) φρονῶν ὅτι ὁ θρόνος τοῦ σαλεύεται ζητεῖ

νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ λαοῦ), ἐμφανιζόμενος δὲ ἐν τῷ περιβάλλοντι τοῦ Πατριάρχου νὰ ὡς φωνάζει καὶ τῶ οἱ προδότες ἀρχιερεῖς, τὸν δὲ ὄχλον ἐξερθεύει εὐχαριστῶν ἀπὸ τῆς ταρτάξης τῆς Πρωτοσυγγαλλείας διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς Προσφυγῆς τῆς ἁγίας καὶ ἀντικανονικῆς τῆς πρᾶξεως τοῦ ἁγίου καὶ τῶ κανονικῶν αὐτῶ τῆς Πατριαρχικῆς πρᾶξεως».

Εἰς ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ ΕΝ Τῇ ἈΓΑΠῇ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

[*Δημοσιεύομεν κατωθι τὴν ὡραίαν καὶ ὡρίμωτον ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῇ διὰ τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρ' ἡμῶν ἱεροῦ κ. Ν. Γ. Ἰακωβίδου τὴν ὁποίαν ἔκαμε κατὰ τὴν 24^{ην} Ἰανουαρίου ἐν τῇ «Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ». Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν πάσης τάξεως εἰμεθα βέβαιοι δι' ἐν ἀρεταῖς θὰ παρακολουθήσωσι τὴν ὁμολίαν ταύτην γενομένην ἐπὶ σπουδαιοτάτου θέματος καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντος].*

Ἐπὶ τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου θέματος, ἀξιότιμοι Κύριοι, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ περιπέσω ὑμῶν εἰς τὰ πολυδαίδαλα καὶ λαβυρινθώδη τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης θέματα τὰ δεόμενα ἰδιαιτέρων ἀνατομικῶν καὶ παθολογικῶν γνώσεων. Ὑπ' ὅσιν ἔχω μόνον νὰ καταστήσω τὴν διάλεξιν ταύτην πρακτικῶς ὡφέλιμον θέλω προσπαθῆσαι ὅπως γένηται αὕτη καταληπτὴ ὑπὸ πάντων, εὐτυχῇ δὲ διὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἂν ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν τιμὴν ἧς ἔτυχον διὰ τῆς προθύμου ὑμῶν συρροῆς.

Πολλὰς θὰ ἐθέσατε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὸ ἐρώτημα «*διατί νὰ ἀσθενώμεν*» καὶ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὸ τόσῳ φυσικὸν καὶ ἐνδιαφέρον θὰ ἐθέσατε εἰς τὰς ἀκούλους ἐπὶ παραδείγματι περιπτώσεις. Φαντασθῆτε νέον 20ετὴ ἴσως οὐδέποτε ἀσθενήσαντα σφοδρῶς μέχρι τῆς ἡλικίας τούτης, κατατρεχόμενον αἰφνης ὑπὸ πυρετοῦ γινομένου σφοδροτέρου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, κεφαλαλγίας, καὶ ἄλλων συμπτωμάτων. Τὰ συμπτώματα ταῦτα δὲν ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ συνήθη μέσα καὶ ἡ οἰκονομία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσῃ ἱατρίαν, ὅστις μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς τίθῃ τὴν διάγνωσιν ὅτι οὗτος πάσχει ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Εἰμὶ βέβαιος, Κύριοι, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἀγνοοῦσι τὸ αἷτιον τῆς τόσῳ κοινῆς ἀλλὰ καὶ συβωρᾶς ἐν ταύτῳ νόσου, καὶ φυσικὰ θὰ ἐρωτήσωσι τίς ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας ταύτης καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ προφυλαχθῇ τις ἐξ αὐτῆς.

Ὑποθέσατε ἐπίσης ὅτι ἄνθρωποι τινες ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τῆς βρογχίτις ἢ ἰδρωμένους ὄντες ἐκτίθενται εἰς διατεταταμένον κῆρυξ χωρὶς νὰ λάβωσι τὰς ἀνταρκτικὰς προφυλάξεις. Ἐκ τούτων ἄλλος μὲν προσβιβάζεται ἐλαφρῶς ὑπὸ μιᾶς ἀπλῆς καταρροῆς τῆς ρινός, ἕτερος δὲ ὑπὸ μιᾶς γρίπης (ἢ μ. φλουέντζας) ἢ καὶ βαρυτέρως ἀκόμη νόσου ὑπὸ μιᾶς π.χ. περιπνευμονίας. Θὰ ἀποδώσῃτε πολλὰ διακρίσεις τὴν αἰτίαν τῆς νόσου εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψυχροῦ ἢ τῆς βρογχίτις, ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃτε βεβαίως διὰ τί ἄλλος μὲν προσβιβάζῃ βιρύτερον καὶ ὁ ἄλλος ἐλαφρότερον, ἀπὸ αὐτῶν ὅσοι τὰς αὐτὰς συνθήκας διέτλυναν; καὶ πῶς ἀνεπαύθησαν ἑλὼς αἱ νόσοι αὗται;

Ἐπιτρέψτε μοι, Κύριοι, νὰ ἀναρῶ εἰσὶν τρίτον παράδειγμα ἀσθενείας σφοδρωτέρας ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας. Πληρωμορρεΐδα θὰ εἶναι φιλὸς ἡ γνωστός σας πάσχος ἐκ φθίσεως καὶ μετὰ λίτης καὶ ἀπορίας διερωτᾷτε ἀλλήλους πῶς συνέβη ὥστε ὁ φιλὸς σας νὰ πύθῃ ἐκ τῆς φρενῆς ταύτης ἀσθενείας. Ἐν τῇ περιπτώσει

ταύτῃ ἡ μικρὰ πείρα θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ποικίλα σχόλια. «*Ναί ἦτο ἐπόμενον*» θὰ εἰπωσὶ τινες «ὅτι ὁ ἀνθρώπος οὗτος θὰ ἔπασχε, διότι ἀπὸ πολλῶν καὶ καυτῶν διήγε βον ἐντελὺς ἀτακτον ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ὑγροσίαν εἰς τὰς ἐξέλιξις εἰς πάντας εἰδους καταρρήσεις κτλ.». Ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὰς ἐξηγήσεις ταύτας διότι πολλὰς ἡκούσα αὐτὰς νὰ λέγονται ὑπὸ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ καὶ ἐδρῶκα ταύτας θὰ ἀναπτύξωμεν κατωτέρω. Ὑπάρχει τις ἐξ ὑμῶν ὅστις νὰ μὴ θέλῃ νὰ προφυλαχθῇ ἐκ τῆς ἀπειλῆς ταύτης νόσου;

Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰσελθῶ εἰς τὰ αἷτια τῶν ἀσθενειῶν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἰπῶ διὰ βραχέων πότε λέγομεν ὅτι ἀνθρώπος τινὲς ἀσθενεῖ. Ἡ ἀσθενεία εἶνε βεβαίως κατάστασις τοῦ ὁργανισμοῦ ἀντίθετος πρὸς τὴν ὑγείαν. Λέγομεν ὅτι ὑπάρχει θύγια εἰς τὸ σῶμά μας ὅταν αἱ λειτουργίαι τῶν διαφόρων μερῶν αὐτοῦ ἐκτελῶνται κανονικῶς καὶ ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν ἡ δέουσα ἁρμονία. Ἀπὸλυτος θύγια ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀδύνατον νὰ παρῇ διότι αἱ ἐξωτερικαὶ ἀφορμαὶ αἱ ὁποῖα προσβάλλουσι τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν σῶμα εἰς πολλὰς ἐδῶ μὲν μία λύπη, μία στενοχωρία, ἐκεῖ ἑλπίσις τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τοῦ σώματος προσβολῇ ἐχθρῶν δραστῶν καὶ δόρατων (καὶ θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ὅσοι αἱ δόρατοι ἐχθροὶ) πᾶσαι αὗται αἱ αἰτίαι προσβάλλουσι ἐν ἡ καὶ πλείονα μέρη τοῦ σώματος καταστρέφουσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἁρμονίαν καὶ ἂν μὲν αἱ αἰτίαι αὗται εἶναι μικραὶ ἢ παροδικαὶ τὸ σῶμα αἰσθάνεται ποῖαν τινα καταβολὴν ἢ ἀδιαθεσίαν, ἂν δὲ εἶναι μεγάλα καὶ διαρκεῖς τὸ σῶμα ἡμῶν τότε πάσχει, ἀλλοί, ἀσθενεῖ.

Προκειμένου περὶ τῶν αἰτίων τῶν ἀσθενειῶν ἀνευρίσκομεν τρεῖς ἀφορμὰς πρὸς παραγωγήν τούτων. Α' αἰτίας ἐξωτερικᾶς αἰτίας εἶνε περίπου αἱ ἑξῆς: εἰσπνοὴ μεμολυσμένου ἀέρος ἀνεπαρκῆς ποσότης τροφῆς, λίαν ὑψηλὴ ἢ ταπεινὴ θερμοκρασία ἐπαρβολικῆς πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἐργασίας, κακώσεις τραυματισμοὶ κτλ. Εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αἰτίας ὑπάγονται καὶ οἱ δόρατοι εἰς γυμνὸν ὀφθαλμὸν ἐχθροί, ὄντα μικρὰ ἐλάχιστα δραστὰ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου μηχανήματος ἔχοντος τὴν ἰδιότητα νὰ μεγεθύνῃ αὐτὰ κατὰ τὸ χιλιαπλάσιον καὶ πλέον, εἶνε τὰ μικροβία. Εἶνε ταῦτα μικρὰ ὄντα κείμενα ἐν τῇ πρώτῃ βαθμίδι τῶν φυτῶν ἢ τῶν ζώων ἢ εἰς τὸ μεταίχμιον αὐτῶν διαδομένα εἰς μέγιστον βαθμόν· ἐν τῇ φύσει καὶ ἐκ τούτων ἄλλα μὲν δρῶντα ἐργετικῶς προκαλοῦσι τὰς ζυμώσεις τοῦ οἴνου π.χ. τῶν οἰνοπνευματωδῶν κτλ. ἕτερα δὲ τὰς σήψεις καὶ τὰς νόσους Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μικροβίων ἐν τῇ φύσει ἐγένοντο ὑπὸ πολλῶν ἐρευνῶν καὶ ἐργασίαι ἀλλ' εἰς τὸν Γάλλον χημικὸν Παστέρ ὀφείλεται ἰδίως ἡ τιμὴ τῆς ἀνευρέσεως τῆς σχέσεως τῶν μικροβίων πρὸς τὴν νόσον τὴν ζύμωσιν καὶ τὴν σήψιν. Τὴν σχέσιν ὅμως τῶν μικροβίων πρὸς τὰς νόσους τῶν ἀνθρώπων διηκρίνησαν κυρίως αἱ ἐργασίαι τοῦ Γερμανοῦ μικροβιολόγου Κόχ. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶνε οἱ ἐξωτερικαὶ αἰτίαι.

Β' Αἰτίαι τῶν νόσων ἔχοντες ἐσωτερικὰς. Ἐπὶ τούτων τὰ μέγιστα ἐπιδρᾷ ἡ κληρονομικότης. Αὕτη προδιαθέτει καὶ κληρονομεῖ εἰς τοὺς ἀπογόνους νοσήματα ὁποῖα εἶνε ἡλιθίας, τὸ ἀσθμα, οἱ ρευματισμοὶ, ἡ φυματίσις, αἱ νεφρικαὶ παθήσεις. Σφόδρις οὐδόλως ἡ κακὴ θέρμη τοῦ σώματος προεὐεῖ ἐν μὲν τῇ κοίτῃ τῆς μητρὸς ἐπανελημμένας ἀποβολὰς, ἂν δὲ τὰ δυστυχεῖ ταῦτα τέκνα φθάσωσιν εἰς τὸν κόσμον εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, καχεκτικά, ἀδύνατα, βλακώδη, παρὰ φρονον, ἐπιληπτικά. Φεῦ! Τὸ τοῦ Εὐαγγελίου «ἀμαρτίαι γενέων παιδεύουσιν τέκνα» οὐδαμῶς ἀλλοτῶς ἔφαρμόζεται κατὰ κεφαλὴν ἢ ὅσον ἐπὶ τῆς ἀπαισίας ταύτης νόσου ἥτις ἀποκλᾷ εἶνε πολλὴ περισσότερον διαδεδομένη ἢ ὅσον νομίζετε. Πολλοὶ τῶν σγόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ προσβληθῶσι ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης

εμπιστεύοντα την θεραπείαν αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐμπειρικῶν λεγομένων Ιατρῶν, τῶν ὁποίων πίπτουσι πολὺς οἰκτρὰ θύματα πληρώνοντα διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην, ἔτεροι δὲ ἀτελεῖς καὶ ἀτάκτους ὑποστάντες θεραπείας διατρέχουσι τὸν κίνδυνον αὐτοὶ μὲν νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ δεινοῦ τινος ἐγκεφαλικοῦ νοσήματος, καὶ δὲ τέκνα αὐτῶν νὰ φέρωσιν σωματικὰς καὶ πνευματικὰς ἐλλείψεις τοιαύτας ὡς ἀνέφερα πρὸ μικροῦ. Ὡς ἀντὶ γενεᾶς εὐρώστου, φερουσὴς κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν αὐτῆς ἡλικίαν ἐπὶ τῶν παρειῶν τὰ ῥόδα τοῦ Μυῖου, ἔχομεν τοιαύτην ἔκφυλον καὶ καχεκτικὴν σαλευμένην ὡς φύλλον καλὸν καὶ εἰς τὴν ἑλκροτρίαν τῆς φύσεως ἢ καὶ τῶν νόσων προσβολὴν, καὶ τοιαύτην γενεὰν φέρουσιν ἐκ κληρονομικότητος τὴν προδιάθεσιν πρὸς τὰς πλείστας τῶν ἀσθενειῶν οὐδόπως ἀπορρῶν διὰ μαστί-ζουσι καὶ θερίζουσι πρωτίστως πᾶσαι αἱ ἑσπερικαὶ τῶν νόσων αἰτίαι.

Ἀντιθέτως πρὸς τοὺτους ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς οἱ σωφρονέστεροι οἱ ἐμπιστευόμενοι τὴν θεραπείαν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ οὗτοι ὑποστάντες τὴν μεκανονισμένην θεραπείαν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὑπὸ τοῦ Ιατροῦ ὁρισθὲν ἀποφεύγουσιν ἐν μεγίστῳ βαθμῇ ἢ καὶ τελείως πάσας τὰς συνέπειας τῆς νόσου καὶ πατέρες γινόμενοι μετέπειτα φέρουσιν εἰς τὸν κόσμον τέκνα ὀγιὰ καὶ εὐφωστα, ἀποφεύγοντες οὕτω νὰ γένωνται αἰτίαι σοβαρῶν καὶ ἀνεπανορθῶτων οἰκογενειακῶν συμφορῶν.

ἀκολουθεῖ

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΡΩΤΗ

Ἡ ἐπέτειος τῶν τριῶν μεγάλων Ἱερρχῶν ἐπανηγυρίσθη ἑρπύς μετὰ πάσης δυνάτης λαμπρότητος καὶ τὸ διπλοὺν μεγαλεῖον αὐτῆς παρεστάθη δέοντως ὑπὸ δεξιῶν ρητόρων ἐνώπιον τῶν Λευκωσιτῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ δεκαετὴ ἐκκλησιαστικὴν ὁρμάναν τὸ πρῶτον ἐκόσμησε καὶ ἐλάμπρυνε τὴν πνευματικὴν πανηγυρίαν ἱεουργήσας ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναφ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ὁ ἐρολογίωτ. διάκονος κ. Μ. Μυριανθεὺς ὠμίλησε μετὰ τῆς συνήθους εὐφροδίας διὰ πολλῶν ἀναπτύξας τὸ πῶς δύναται τις νὰ καταστῇ φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἀκτινοβολοῦν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν καὶ δοξάζων οὕτω τὴν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου περατοῦται τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐκκλησίας ὅταν ἡ λειτουργία ἔλθῃ καὶ ἐπὶ μικρὸν ἀνεπαύθη ἡ Α. Μ. μετὰ τοῦ συρρέσαντος πληθους ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Μεγάλῳ ἢ σκηνῇ τῆς τελετῆς μετετέθη ἐν τῇ παρακειμένῃ Ἀστικῇ Σχολῇ ἢ αἱ εὐρύταται ἀθροῦσαι μετὰ τῶν διαδρόμων ὑπερπληρώσαν πρωτοστατούντος τοῦ Μακαριώτατου καὶ παρειαυτομένου τοῦ Παντος.

Ἦσαν αὐτοὶ Ἀγ. Νεοφύτου κ. Ἰακώβου τῶν Ἀγ. Ἐξάρχων Παν. Τάφου καὶ Κηρυκτῆς κ.κ. Δαμασκηνῶ καὶ Μελετίου μετὰ πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ πληθους κυριῶν.

Ἦδη μετὰ τὴν ἑρπύαν ἐμῆλθε διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἐλλογισμῶν τοῦ Γυμνασίου τοῦ Παγκυρίου Γυμνασίου κ. Α. Φυλάκτου ἡ ἐπιστήμη. Ὁ ρητὴρ λαβὼν ὡς θέμα τοῦ λόγου οὗτο ὡς ποῖα τις ποιεῖ νὰ εἶνε ἡ πορεία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῖνης καὶ ποῖα ἡ στάσις τῆς ἑρπύας πρὸς τὴν ἐπιστήμην, πρὸς τὸν ἀνέπτυξε τοῦτο μετ' ἐμβριθείας καὶ βεβαιότητος τοιαύτης ἀπαιτησάσης ἀπερίσπαστον ἐντέλως

τὴν ἐρπύαν τῆς διανοίας ὅπως παρακολούθησεν αὐτὴ τὸν χεῖμαρρον τῶν ἰδεῶν τοῦ κρατίστου λόγου τὸ ἐνδιαφέρον δὲ τῶν ἀκροατῶν ὁ κ. Φυλάκτος δὲν διήγειρε διὰ τοῦ ὅψους μόνον τῶν νημάτων ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος μὲν ἢ ἢς ἐδιδόμει ὡς μάστιγος ἀληθῆς τῆς προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης τὴν λόγον ἀποτελοῦντα ἐντύπωση διὰ πάντα φύλλον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρπύνης. Τούτου ἐνεκῇ τῇ εὐγενεῖ παρῶν ῥήρει τοῦ κ. Γυμνασιάρχου δημοσιεύσμεν τούτον ἐν ἀρίστῃ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» θέσει μετὰ τῆς πεπαιθῆσις ἐπὶ τὴν ἐρπύαν θὰ παρῶσμεν εἰς τοὺς ἡμέτε. ἀναγνώστας πνευματικῇ τροφοῖν.

Ὡς τρίτον μέρος τῆς τελετῆς τῶν γραμμάτων ἐπηκολούθησαν διάφορα ἔργα καὶ ἀπαγγελίαι ποιημάτων καὶ διαλόγων θεραπευμάτων μετὰ τὴν ἑρπύαν καὶ ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν τῆς διανοίας, τὸ συναίσθητικὸν τῆς ψυχῆς τῶν παρισταμένων ὑπερπράγματι εἰς διαφορὰς τερπνάς καταστάσεις ἐπὶ ὧν μετέπιπτε.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Ἐν Βελγίῳ τὰ πειράματα τοῦ Degives, Stubble Mullie καὶ Lienaux (ἐπιτροπὴ ἐνομοθεσία ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας) ἔφθασαν εἰς τὰ αὐτὰ συμπεράσματα ὅπως καὶ εἰς τὸ Melun Ἐν Ἀργεντίνῃ πειράματα τοῦ Li guieres, ἐν Βουερία πειράματα τοῦ Hutya, ἐν Γερμανίᾳ πειράματα τοῦ Eber. --Οἱ παρατηρηταὶ οὗτοι εἶδον εἰς πλείστας περιπτώσεις κατὰ τὴν τελικὴν δοκίμην π. θήσεις μᾶλλον ἐκτεταμένας τοὺς ἐνοφθαλμισμούς παρὰ εἰς τοὺς μὲν. Ὁ Hutya σημειοῖ διὰ τὰ ἐνοφθαλμισθέντα ὅτιμα δεικνύται εἶναι ἥττον ἀντισημασμένα εἰς τὴν μολύναν διὰ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος παρὰ διὰ τοῦ ἐνδοφθελικοῦ ἐνοφθαλμισμού ὅπως διαφόρου ἀφ' ὅτι θὰ ἀδύνητ ἢ πρακτικῇ. Ὁ δὲ τῆς λύμης τῶν βῶν ἐνοφθαλμισμὸς τοῦ Berhing δὲν ἔχει τὴν μοῖαν αἰκὴν ἀξίαν, ἥτις τοῦ εἶχε ἀποδοθῇ. Ἐπισημαίνεται ἡ ἰδία ἀντίστασις διὰ τὴν ἀνθρωπίνων φυματικῶν βακτηριδίων (εἰς δὲ πότε προσελύσεως. Δὲν εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ καθυποβαλῶμεθα εἰς τοὺς δύο ἐνδοφθελμιακούς ἐνοφθαλμισμούς τοῖς ὁρισθέντας ὑπὸ τοῦ Berhing. Εἰ, μόνος ἐνοφθαλμισμὸς ὑπὸ τοῦ δέμα μετὰ βακτηριδίων εἶναι μᾶλλον εὐκόλος καὶ δεικνύται μᾶλλον τελεστέος. Ἀλλὰ μᾶλλον βαρύνεται ἀκόμη ὑπὸ ἐπὶ τῆς προφύλαξης τοῦ ἀνθρώπου εἰσὶν τὰ κατὰ τὴν ἀποκλείσματος, ἄλλα παρετηρήθησαν ἀπὸ τοῦ Vallet τοῦ Li guieres καὶ τοῦ Mussu.

Ἐπειδὴ τὸ ἐνοφθαλμισθὲν ζῷον εἶναι προωρισμένον πρὸς τροφήν ἡμῶν, δὲν ὀφείλομεν νὰ εἰσάγαγμεν εἰς τὸν ὄργανισμὸν αὐτοῦ ἐμὴν πρῶτον ἀνενοχοποιήσας ἐνέργειαν, καὶ ὁ Berhing βεβαίως διὰ τὸ ἐνοφθαλμισμὸς διὰ τῆς βοῦς λύμης εἶναι ἀβλαβής. Ὅθεν εἰς τὴν πειράματα τοῦ Vallet ἡ λύμη τῶν βοῶν ληφθεῖσα εἰς Marbourg καὶ ἐνοφθαλμισθεῖσα εἰς τὸ κλασικὸν ζῷον τῶν πειραμάτων δηλ. τὸν κύνικον ἐρῶν μᾶλλον ἀβλαβής, ἀλλὰ πλείστα καὶ ἔξοχον ἔδωκε τὴν φυματίαν.

Εἰς τὰ ἐνοφθαλμισθέντα ζῷα εἰτα δὲ ὑποστάντες μολυσματικὸν ἐνοφθαλμισμὸν οφραγέτα καὶ ἔρ' ὧν ἐγείνοντο νεκροφῆαι μετὰ ὀλίγον χρόνον εὐρέθησαν λευματικὰ γύγλια, αἵτινα ἀντιθέτως πρὸς τὴν φυσιολογικὴν αὐτῶν ὄψιν ἐδείκνυν φυματικὰ βακτηρίδια ζῶντα, διότι τὰ γύγλια ταυτολογισθηθέντα καὶ ἐνοφθαλμισθέντα εἰς τὸν κύνικον καθύστερον αὐτῶν φυματικόν. Ἦσαν προερχόμενα μολυσματικὰ ταῦτα βακτηρίδια. Ὁ Ligniere ἐνόμισε τὸ πρῶτον εἶναι τὰ βακτηρίδια ταῦτα ἀποτελόντες τὴν λύμην. Ὁ Vallet ἠνέθεξεν δὲ εἶναι τὰ βακτηρίδια τοῦ μολυσματικοῦ ἐνοφθαλμισμού ἐντέλειαν ἀποκρίνου ἐν τοῖς γύγγλις. Ταῦτα δὲν διατρέχουσι τὸν κύνικον νὰ ἐκπεφθῶσι διὰ τοῦ σπύου ἢ νὰ ἀπορροφηθῶσι διὰ τῆς βροχῆς ἐν τῇ φωνῇ, ἢ ἐν τῇ ποσίτῃ αὐτῶν. Τὰ βακτηρίδια ταῦτα δὲν φέρουσιν ἄμεσον κίνδυνον διὰ τὸν ἄνθρωπον ὡς

καὶ διὰ τὰ φέροντα ταῦτα ζῷα. Ἀλλὰ ἡ παρουσία τῶν βακτηριδίων ταῦτων ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ζῷον εἶναι ἀνικανὸν νὰ τὰ ἀναρροφήσῃ. Ἡ παρουσία αὐτῶν μᾶς φανερώνει τὴν ὑπάρχον βλαβερὰς φυματιώσεως κεκαλυμμένης ὑπὸ παροδικῆς ἀντίστασεως, ἀλλ' ἐτοιμῆς νὰ ἐκδηλωθῇ. Παρατηρεῖται ἐνίοτε παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ λέγει δικαίως ὁ Mousu διὰ ἐπανερχομένη ἐπιβλαβὴς φυματίαν κατόπιν πολλῶν ἐτῶν μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν κακοήθων φυματιῶδων βλαβῶν ὡς συμβαίνει εἰς τὰς γασφραλγίας. Πῶς δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀνοσίαν τῶν εἰδῶν τῶν βοῶν αἵτινα διατηροῦσι ἐν τοῖς γάγγλις αὐτῶν βακτηρίδια ζῶντα καὶ μισματικά;

Τὴν συνέχισαν τῆς πραγματικῆς ταύτης ἡν ὁ χρόνος τοῦ Λονδίνου ἀπεκάλεσε νέον Ιατρικὸν Ἀστέριον διὰ ἐκκολληθῶμεν μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας ὁδὸν θὰ λάβωμεν ἐκ Παρισίων τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον φύλκιδιον.

Ν. Θ. Δέρβης.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ π. Σαββάτω ἐπετέλει τῶν τριῶν Ἱερρχῶν προσηλῆθες καὶ ἐπικρατήσαντες συνθήσαντες παρεκλήσαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ σχολῇ ὁ Καθηγητὴς Σχολογίας τοῦ Παγκυρίου καὶ τοῦ Λυκείου. Σάμος τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς μετὰ τῶν οἰκείων διευθύνσεων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προέπινε ἑπὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων τῆς παιδείας εὐχρηστὶς πᾶσαν προδόνον ἐν τῇ εὐγενεῖ αὐτῶν πνευματικῇ σταδιοδρομίᾳ δὲ ἢς κρατύνουσι τὰς ψυχὰς τῶν τροφῶν καὶ πρὸς τὸ ἀγαθὸν κατὰ τὰς διὰ ὁδούς αὐτοῦ ἐκρίσεις προπονοῦσιν. Εἰτα ἤγειραν διαφόρους προπονοῦς ὁ Παντοφ. Ἐξάρχης τοῦ Π. Τάφου κ. Δαμασκηνῶς ἑπὶ τοῦ Μακαριώτατου, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Α. Φυλάκτος ἑπὶ τῶν Λημ. δ. δασκάλων ὁ Καθηγητῆς κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντίν. δις ἑπὶ τῆς ἀνορθομένης πατρίδος ἐν πρώτῳ προπονοῦ καὶ ἑπὶ τοῦ Μακαριώτατου Πατρ. Ἀλεξανδρείας κ. Φωτῆς ἐνδεύσας καὶ ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστικῆς σχολῆς κ. Χρ. Μαθαθεῦς ἑπὶ πάντος μεριμνήσας ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ὡς ζήσης τὰ ἔθνη παιδείας.

Τὸ ΕΦΕΤΕΙΟΝ συνέδριον ἡδὲς ἀπεφάνθη ὅτι δύναται ἐν τῷ Ἐπαρχικῷ νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἡ Ἐπισκοπικὴ Σύνοδος συνεκροτήσῃ συμφωνῶς πρὸς τὸν νόμον καὶ ἂν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Χαλεπίου κ. Νεκταρίου καὶ Πτολεμαίδος κ. Μιχαὴλ ἦσαν ὄντως ἐπίσκοποι τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ κλίματος.

ΚΑΤΑ νεωτέραν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Γυμνασίου θὰ τελεσθῶσι Παγκυρία ἀντὶ τοπικῶν ἀγώνων κατὰ τὸ Πάσχα εἰδοποιήθησαν. δὲ τὰ γυμναστικά σωματεία τῆς Νήσου. Προσελθὼν θέλοντες γράψαι ἐκτενῶς περὶ τούτου.

Τῇ π. ΚΥΡΙΑΚῃ Ἀλεξανδρῶν ἐπὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου οἱ γίμιοι τοῦ Ἀρίστου παρ' ἡμῶν Ιατροῦ καὶ λαμπρῶς νέον κ. Λο. Στουρινάκη μετὰ τῆς ἐπαιθετοῦ, εἰσιδῶς καὶ σεμνολογίας τοῦ Ἀδελφ. Μαριέας Χριστοφύλου. Πλήθος κόσμου ἐκτετατὸν παρίστατο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐκκλησίας ἐλλογηθείσαν ἔωσαν δύο πρῶτα εὐαριστῶν νεαρῶν ὑπάρχοντες καθόσον αὐτὰ ἀποκρίνου τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι. Εἰς τὴν ἀξιότιμον Κυρίαν καὶ τὸν Κύριον Στουρινάκη ἐκφράζομεν τὰ θερμότατα ἡμῶν συγχαρητήρια καὶ τὰς διατύρους ὑπὲρ εὐδαιμονίας ἀνεφύλου εὐχάς.

Εἰς τὰς Ἀθῆν. ἡμερησίας ἔχομεν ἀναγνώσει ὅτι ἐδημοσιεύθη Βασιλ. Διάταγμα περὶ προβιβασμοῦ 150 κατωτέρων ἀξιωματικῶν πολλῶν ἀνιστορῶν προβιβασθέντων ἡδὴ πρὸ πολλοῦ, ὅπερ ἀποδεικνύει σαφῶς ὅτι ὁ ἐν πρῶτῳ Ὑλοφ. τῶν Στρατιωτικῶν κ. Α. Ἀναστασιῶτης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀδύων ἐντέλως τῆς πολιτικῆς ἀνομιλίας καὶ διὰ δὲν ἐπολεμήθη εὐλόγως ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ἔνεκα τῶν προβιβασμῶν αὐτοῦ προῆλθεν ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ.

Τῇ π. Κυριακῇ ἐτελέσθησαν οἱ γίμιοι τοῦ ἐμποροπόρου κ. Κλ. Νικολάου μετὰ τῆς ἀρίστης Δούνης Πολιτικῆς Θεοφάνους. Εἰς τοὺς νεογύμους εὐχόμεθα εὐτυχὴ βίον.

Η. Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἡμῶν ἡλῆγος τῇ π. Πέμπτῃ τοὺς ἀρβύνας τῆς Δος Κατίνης Α. Κωνσταντινίδου, ἀδελφῆς τοῦ Καθηγητῆ κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντίνου μετὰ τοῦ συνδιευθυντοῦ καὶ συνδιοικήτορος τοῦ Τυπογραφείου «ἡ Λευκωσία» κ. Χριστοφύρου Νικολάου, τελεσθέντας ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων. Εἰς τοὺς προσφιλῆς μνηστευθέντας ὁ «Κυπρ. Φύλαξ» προσφέρει θερμὰ συγχαρητήρια ἐπενυόμενος ὅπως ἡ παροῦσα αἰτῶν χαρὰ ἀποτελεῖ τὸ προοίμιον διαρκῶς καὶ ἀδυσπλότου τοιαύτης.

Τὰς συγχαρητήριους ἐπισκέψεις παρεκλήθημεν ὅπως δηλώσωμεν ὅτι δέχομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Κας Κ. Α. Κωνσταντινίδου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ἐπὶ τῆς δημοσιογραφικῆς σκηνῆς κορυφῶς καὶ χαριέντως ὑποκρινομένην τὸν δυσχερῆστατον καὶ κάπως ἀβύσιον δι' αὐτὴν ρόλον τοῦ ἀνιερπύτου «Ἐλευθερίου» οὐδὲν γράφομεν σήμερον διότι εἰς τὰ σπουδαῖα ἐκ τῶν ἐρωτημάτων αὐτῆς ἀπνέστησεν ἡδὴ κοτ' ἢν ἡμέραν ἐξεδόθη, ἐπιφυλισσόμενοι ὅπως προσεχῶς ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τοῦ ταλάντου αὐτῆς διὰ περισσοτέρων.

Ἐλπίζομεν ὅτι σήμερον θὰ κινήσῃ περισσοτέρων τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν ὅποτε δίδομεν σοβαρὰν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ παράχωμεν εἰς αὐτὴν πολυτιμωτάτην ἀνδοδότην.

ΠΑΝΡΟΦΟΡΗΘΕΝΤΙ Σ ὅτι ἡ ἐν Λεμνισσῷ συνάδελφος τῆς γνωστῆς «Πατρίδος» ἐργασίαν ἐναντίον τῆς «Ἀγάπης» τοῦ Λαοῦ ἐπὶ ἐξδομῶν ἀνεζητήσαμεν τὸ σχετικὸν φύλλον ἀλλ' εἰς μάτην διότι καὶ αὐτοὶ οἱ σπειρίαι δὲν παρέχουσι φαίνεται τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῶν ἰδεῶν τῆς φιλίας καθ' ὅσον περισσότερο καὶ ἀναμφισβήτητα ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα ἔχει ὁ στόμαχος τοῦ ταλαιπώρου Λαοῦ.

Τῇ π. Πέμπτῃ ἡλόγησαν ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος αἱ ἀρβύβες τῆς σεμνῆς Δος Δέσποινας Γεωργίου μετὰ τοῦ συγχειροῦ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» κ. Σταύρου Ἀντωνίου. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας μετὰ τῶν συγχαρητηρίων εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ εὐτυχὴ τὴν στέψιν.

Τὰς ἐπισκέψεις θὰ δεχθῶσιν εὐχαρίστως ἐν τῷ ἐν Κυθρίᾳ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μνηστῆς τῇ μεταπροσέχει Κυριακῇ.

Παρακλήθημεν ὅπως δημοσιεύσωμεν διὰ αἱ εἰσπράξεις τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς ἀπὸ 26 Ἰουλίου μέχρι σήμερον ἀνῆλθον εἰς 30 λίρας. Ἐξ ὧν 25 ἐδόθησαν ἀπέναντι παιδαίον χρόνος διὰ τῶν ὑπολοίπων δὲ 5 θὰ κτισθῶσιν 3 νέαι δωμάτια. Ὁ ἔφορος κ. Χ' Κυπρὸς Κωνσταντινίδης εἰνε ἀξίως συγχαρητηρίων καὶ ἐπαιτίων διὰ τὸ θεῖον ἐργον αὐτοῦ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΤΟΧΝΗΣ

Τὴν προπαραλὴ ὕσαν Παρισκευὴν ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ μέγας τῶν ὁλοφύρετων αὐτῆς τέκνων ὁ προσφιλὴς καὶ ἐνάργος δέσποινα Ἑλένη Σ. Κρητιττοῦ ἐκ Λευκωσίας.

Τὸν νεκρὸν τῆς μεταστάσεως ἠκολούθησεν ἅπασα ἡ κοινότης τοῦ χωρίου πρὸς τὴν εἰδίαν σεβίσμου καθὼς καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ καὶ γαλήναι μέχρι τῆς τελευταίας τῆς κατοικίας.

Πρὸς τὰ τελευτήματα αὐτῆς τέκνα ὁ ἀδιδάσκειν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια μας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὴν προεχθ' Τετάρτην 10 Φεβρουαρίου θὰ δοθῇ ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ ἑτάμου Νικολοπούλου. Ἡ διδασκαλία τοῦ ἑτάμου καὶ διδασκτικῶν δὲμα «ἔξοχος ψῆμα» τοῦ διασημοῦ Ρωσσοῦ συγγραφέως Τουργένεφ, ἡ Κομφῶν «ὡς μολόμεν τὰ ἄγγελα» μετ' ἐμπερίαν τὸν κ. Χαλκεροπούλου, καὶ ἀπαγγελία «τὸ ὄνειρον» τοῦ Πολέιν ὑπὸ τῆς πρωταγωνιστρίας τοῦ θαλασσοῦ καὶ ἀρίστης ἡθοποιῆς κ. Ἀναστασίας Χριστοφίδου. Εἶνε τούτων γνωστὸν καὶ ἀγαπῶται παρὰ τῷ κοινῷ οἱ ὑπὲρ ὧν εὐεργετικῶς πεπαισθημένοι ὅτι τὸ κοινὸν προδύον καὶ ἀφρόον θα συρρῶσιν τὸ μὲν ὅπως διελθῶσιν ἐπ' ἀρετῇ καὶ ὡφελίμους φάσας τοῦ παρὰ τὴν τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς καλλίστους ἐργάτας τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς πρωτοπικῶς καὶ δι' οἰοδύητε ἄλλου τρόπου συλλυπηθέντας ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτῃ σκληρᾷ συμφορᾷ διὰ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν μητρὸς Ἑλένης Σ. Κρητιττοῦ ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 5/18 Φεβρουαρίου 1910.

Τὰ ἀποφραγισθέντα τέκνα.

Συγκεκινημένη ἐκ τῆς προθύμου καὶ θερμῆς ὑποστήριξεως ἧς ἔτυχον παρὰ τοῦ εὐγενοῦς τῆς Λευκωσίας κοινότητος τὴν εὐεργετικὴν μου παράστασιν ἐκφράζω εὐλαβῶς τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διαβεβαιῶν δὲ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκτιμήσις πρὸς ἐμὲ τὴν πτωχὴν θρησκείαν τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς ἀφάνει ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀνεξάλειπτα αἰσθημάτων ὑποκαρδίου εὐγνωμοσύνης.

Ὁλυμπία Ρουμπαιν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινότητος ὅτι, τὸ κατάστημά μου «ἐλεοπωλεῖον καὶ χρωματοπωλεῖον» θὰ φέρῃ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τρέχοντος τοῦς ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν, μετ' ἑταίρων μου τὸν ἀδελφόν μου κ. Εὐελ. Ν. Τουφεξῆν. Ἀμφότεροι δὲ θὰ ὑπογράφωμεν εἰς τὸ μέλλον διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ἢ συναλλαγὴν ἀφωρῶσαν τὸ ρηθὲν μου κατάστημα.

Θ. Ν. ΤΟΥΦΕΞΗΣ (καὶ Σία)
Παρακαλῶν ὅθεν πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ δι' οἰοδύητε τρόπον συναλλαττομένους ὅπως λάβωσιν ὑπὸ σημειώσιν τὴν ἀνω ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ὁ κ. Θ. Ν. Τουφεξῆς θὰ ὑπογράφῃ
Θ. Ν. Τουφεξῆς καὶ Σία.

Ὁ κ. Εὐ. Ν. Τουφεξῆς θὰ ὑπογράφῃ
Θ. Ν. Τουφεξῆς καὶ Σία.

Διατελῶ μετ' ὑπολήψεως.
Θ. Ν. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΠΕΙ'Χ ΚΑΙ ΥΑΡΕΔ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ἡ διὰ τοῦ μεγάλου αὐτοκινήτου τῆς ἄνω ἑταιρείας διακοπὴς ἀποσπορῶν ὡρινῶς συγκοινωνία μετὰ τοῦ Ἀλάρνακος—Λευκωσίας, θὰ ἐκπληρωθῇ τακτικῶς ὡς ὁνοῦται, ὅποτε ἀφικνεῖται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μηχανικὸς λίαν βεβίως καὶ πεπερασμένως.

Ἡ ἑταιρεία αὕτη πρὸς ἐξυπηρέτησιν τακτικῆς συγκοινωνίας τῶν δύο πόλεων θὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν πλὴν τοῦ μεγάλου αὐτοκινήτου καὶ 2 ἑτέρα μικρότερα τοιαῦτα, ὧν τὸ μὲν ἐν εὐρίσκειται ἤδη ἐν Ἀλάρνακ, τὸ δ' ἑτερον θὰ κομισθῇ τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα.

Εἰσιτήρια θὰ ἐκδίδωνται ὑπὸ τοῦ κ. Κλ. Μακρίδου ἐν τῷ γραφεῖ τῆς ἑταιρείας κεκρίμεν ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ ἐναντὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου «Ὁ Λαός».

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 6/19/2/1

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει:

«Τὰ στρατεύματα τῶν τεσσάρων Προστατίδων Δυνάμεων θὰ καταλάβουν ἐκ νέου τὴν Κρήτην.

Αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ρωσίας καὶ Ἰταλίας ἀπετάθησαν μάλιστα πρὸς τὰ ἀνακτοβουλία τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστροουγγαρίας πρὸς ἐναρξιν σχετικῶν διαπραγματεύσεων. Τὸν π. χειμῶνα αἱ τέσσαρες Προστάτιδες Δυνάμεις ἀνεκάλουν τὰ ἀγῆματα τῶν ἐκ τῆς νήσου καὶ αὐτὸ τὸ μέγα λάθος προέκλεσε τὸς ἐν Ἀθήναις ταραχὰς. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπαγρύπνησις τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἀποτελεσματικὴ ἀπογορευτικὴ ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς ἑνώσεως ἢ ἀποτυχίας προέκλεσε ἡ ἐνεργητικὴ ἐπιμονὴ τῆς Πύλης. Ἡ ἐλπίσθεος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην θὰ συντείνῃ πολὺ εἰς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ θὰ ἀποδείξῃ συγχρόνως ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἡμετέρων μετὰ τῆς Ρωσίας Δυνάμεως ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς ὑπῆρξε πολὺ ἀτυχής.

Ἦδη αἱ Δυνάμεις ἀποτείνονται εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ Γερμανίαν διὰ τὴν ἐκ νέου κατοχὴν τῆς νήσου καὶ θὰ πράξῃ μὲν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία πᾶν ὅ, τι δύναται διὰ τὴν εἰρήνην δὲν ἔχουσιν ὅμως καὶ αἰτίαν τὰ ἀναμειχθῶσι παρὰ πολὺ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Τεσσάρων Προστατίδων Δυνάμεων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀθήναι 30/12.— Ἡ κυβερνήσις θεωρεῖ τοὺς τοὺς δροῦς τοῦ ὑπὸ τῶν ἑλλῶν κεφαλαιούχων προτεινομένου δανείου ὡς ἀσυμφόρους.

Χανία 30/12.— Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπεδόθη ἐκ μέρους τῶν προστατίδων Δυνάμεων διακοίνωσις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς Κρητας τὸ στείλωσι βουλευτὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κων/πολις, 30/12.— Ἐν τῷ ὅθω-μανικῷ Κοινοβουλίῳ οἱ ἄραδες βουλευταὶ ἐξήτησαν τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἀραβίας.

Ἀθήναι, 31/13.— Ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς σήμερον.

Χανία, 31/13.— Οἱ Κρητὲς ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν τοῦ νὰ στείλωσι Βουλευτὰς εἰς τὴν Ἑλλ. Βουλὴν.

Κων/πολις, 31/13.— Ὁ Πατριάρχης Ἰωαννῆμ διεμαρτυρήθη παρὰ τῇ Πύλῃ διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βουλγάρου ἐξέρχου.

Λονδίνον, 31/13.— Ἡ Διακοίνωσις τῶν προστατίδων δυνάμεων πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀποσύνουν οἱ Κρητὲς τῆς ἐν Ἑλλάδι ἑθνοσυνελεύσεως ἐκοινοποιήθη καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν Αὐστρίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Λονδίνον, 31/13.— Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουν ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς συγκρότησιν συνδιασκέψεως διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος προσκόπτουν.

Ἀθήναι, 31/13.— Μέγα συμβούλιον ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμύνης. Τὸ συμβούλιον διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν ἀλ' οὐκ ἀποφάσεις τοῦ δὲν ἐγνώσθησαν.

Ἀθήναι, 31/13.— Σήμερον γίνετα ἡ ἐξέλιξις τῆς Βουλῆς. Πλείστοι βουλευταὶ ἀφίχθησαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀθήναι, 31/13.— Τηλεγραφήματα ἐκ Χανίων ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἐπιδόχαις ὑπὸ τῶν προξένων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων διακοίνωσις κατέβηκε τοῦς Κρητας, ὅτινες ἐντούτοις εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιμένουν μέχρις ἐσχάτων.

Ἀθήναι, 31/13.— Ὁ κ. Εὐταξίας εἰς συνέντευξιν ἣν ἔδωκε πρὸς δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ δύσκολον τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ δανείου.

Ἀθήναι 31/12.— Ὁ κ. Θεοτόκης ἀνεκάλωσε χθὲς ὅτι ἀμφισβόλλει ἐὰν θὰ κατορθωθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἑθνοσυνέλευσις.

Ἀθήναι, 31/13.— Ἐδημοσιεύθησαν τὰ Διατάγματα τῶν προβιδιασμῶν 150 κατωτέρων ἐξουσιαστικῶν.

ΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων/πόλεως δεῖν ὅτι Ἑλλήν Πρεσβυτὴς Α. Γρυπάρης ἐδήλωσε, κατ' ἐντολὴν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, ἐπιστῆμης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ὅτι αἱ ἐκ τῆς ἑθνοσυνελεύσεως φῆμαι εἶνε ἀνυπόστατοι. Ἡ σύγκλησις αὐτῆς ὀφείλεται εἰς λόγους ἀποβλέποντας τὴν ἐπὶ ἀναφορὰν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφασισεν, ὅπως ἀποφύγῃ πᾶσαν δυνατὴν παρανόησιν δημιουργοῦσαν ἐξωτερικὰς ἀνωμαλίας, νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐκλογὰς τῆς συνελεύσεως, αἰτίνας τοιαυτοτρόπως δὲν θὰ ἐνεργήθωσι πρὸς τὸν Δεκεμβρίου ἢ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐλθουσίου ἐτους. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε βεβαία διὰ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν θὰ κατανοήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ ἀποτελεῖ εἰλικρινὲς τεκμήριον τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς ὁποίας διαπύεται ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν διατήρησιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας.

"Ο ΕΡΜΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

πρὸς διδασκαλίαν τῆς λογιστικῆς καὶ τῶν ἔμπορικῶν ἐπιστημῶν, ἀπαραίτητον ἐφόδιον διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐπίδοθῶσιν εἰς τὸ ἔμποριον

ἐκιδιδόμενον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ

Κ. ΣΑΜΟΡΙΑ

λογιστοῦ τοῦ Ταμιευτηρίου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου 1910.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐμπορικὴ Γεωγραφία.—Τὸ Ἰνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας.—Γαλ. Χρυσὸς καὶ Ἀργύριος.—Περὶ συναλλαγῆς.—Τραπεζικαὶ ἔργασίαι.—Τρεχούμενοι Τοκοφόροι Διόμοι.—Ἐμπορικὴ Ἀριθμητικὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ:

Ἐσωτερικοῦ Σελλίνα 8

Ἐξωτερικοῦ Φράγκα 12 1/2

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Εἰδικὸς δασκὴντος ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ).

Ἡ Κλινικὴ αὕτη ἰδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ καὶ εὐρυχώρῳ πατρικῇ κλινικῇ τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται πάσης φύσεως ἐγχειρήσεις, τηρουμένων αὐστηρῶς πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἀντιστήριξιν νεωτέρων μεθόδων τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἡδὲ ἐν Εὐρώπῃ ὑπ' ὄλῳ τῶν κορυφαίων ἱατρῶν ἐφαρμοζομένων.

Θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ριζικῶς πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρικὰ, δυσμηνορροια, στειρώσεις, ὄγκοι καρκινωμάτων καὶ μὴ κλπ.

Θεραπεύονται μεθοδικῶς πάντα τὰ εἶδη τῆς κήλης (σακκισμάτα).

Θεραπεύονται ὅλαι αἱ παθήσεις τῶν ὀστέων κατ' ἀγμάτα, ψευμυτιδεῖς ὄγκοι καὶ ἐξαρθρώσεις καὶ ἐν γένει πάσα πάθησις γινώσκουσα χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Οἱ εἰς τὴν Κλινικὴν ταύτην προσερχόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλὴν τῆς δεξιάς ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ νοσηλείας καὶ τοιαύτης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ

"Η ΚΥΠΡΟΣ"

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Θαύματα προόδου ἐπέτελεσε τὸ Μηχανουργεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον κατορθώσαν νὰ παρασκευάζῃ πάντα τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα καὶ οὐκ τὰ χρυσοποιούμενα εἰς τὰς παντοίας ἀνάγκας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοῦτο μετὰ τεχνικῆς τελειότητος καὶ στερεότητος ἐφαρμύλλου πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων ἐργουστῶν τοῦ εἶδους του.

Ἐλασμοεισπύματα, στεμφυλοεισπύματα, μαγγανοπήγαδα, ἀντλίας, τροχοί, ἐμβόλα, παντοία μηχανῶν ἐξαρτήματα, κώδωνες ἑκκλησιῶν καὶ κηροστάσια (μανάλια), ἐξώστα κομψότατα καὶ ἐρείσματα κλιμακῶν, καὶ πᾶν ἄλλον χρήσιμον μηχανήμα ἢ ἐργαλεῖον κατασκευάζεται ἐν τῷ ἐργουστῶν τοῦτο ἱκανοποιῶν πλήρως τὴν τιμὴν αὐτῶν πελατῶν του. Κύριοι νέοι παρασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἱκανοτατοὶ μηχανουργοί, ἐφαρμοσταὶ καὶ τεχνίται ὑπὸ τῶν ἐκ Πειραιῶς μετακληθέντων Ἑλλήνων τοιούτων ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖ ἐργουστῶν.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ Ἐργουσταίου τοῦτο ἔτυγον τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει Λάρνακος καὶ ἐπεσπασάντο τὸν δίκαιον θαυμασμόν Ἀγγλῶν εἰδημόνων.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ

Ὁ κ. Ξενοφῶν Παπαπαύλου, διπλωματοῦχος τῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικής σχολῆς τοῦ John Williamson Co Ltd ἡοῖεν ἐμπορορραπτεῖον ὅπου ἡδὲ ἐκεῖτο τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Θυμοπούλου. Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ θὰ εὐρίσκων εἰ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται καλῶς πλουσιωτάτην συλλογὴν Κασιμεριῶν Ἀγγλίας, ἅτινα δι' εὐρωπαϊκῆς τέχνης καὶ καλλιτεχνικῆς δεξιότητος θὰ μεταβάλλῃ ὁ κ. Παπαπαύλου εἰς κομψοτάτας ἐνδυμασίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω γνωστὸν τοῖς φίλοις καὶ γνωρίμοις δι' μετῃβαλον τὸ ἐπώνυμόν μου ἐνεκεν συγχύσεως πρὸς ἄλλα πρόσφατα μέλλον τοῦ λοιποῦ ἀποκαλῶμαι Κ. Ν. Χατζηκώστας ἀντὶ Κ. Ν. Παπαδόπουλλος.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29ῇ Ἰανουαρίου 1910.

Κ. Ν. Χατζηκώστας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν δι' τὸ καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον τοῦ παρ' ἡμῶν δοκίμου γλύπτου κ. Α. Θυμοπούλου μετεφέρθη εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀνοιγμά χατήρ-σάββα καταστήμα τοῦ κ. Γ. Ἰωαννίδου κατὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

ΒΟΥΤΥΡΟΜΑΧΑΡΟΠΟΙΩΣΙΣ

"Η ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ"
ΧΡ. ΤΣΙΓΑΡΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν ἀνωθι τίτλῳ κα-τάστημα ἐφθασαν τελευταίως Βού-τυρα Ἀνατολῆς πρώτης ποιότητος ὡς καὶ μακαρόνια Νεαπόλεως.

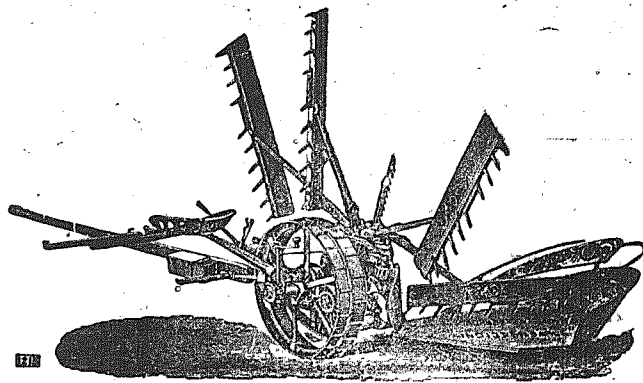
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ τόπος ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὁδῷ ὡς Ζαχαροπλαστεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου μεταχειριζόμενον Μαγαζεῖον ἰδιοκτησίας τῆς κ. Χ. Εὐαγγελίας Γεωργίου.

Διὰ πλείοτέρας πληροφορίας ἀ-πευθυντέον ὁ βουλούμενος πρὸς τὴν ἰδιοκτῆτριαν.

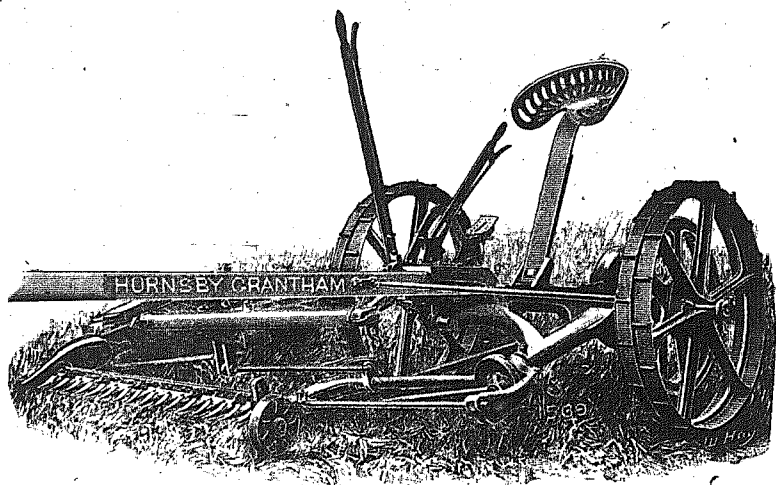
ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ HORNBY
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Λαβοῦσαι τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἐν Λονδίῳ.

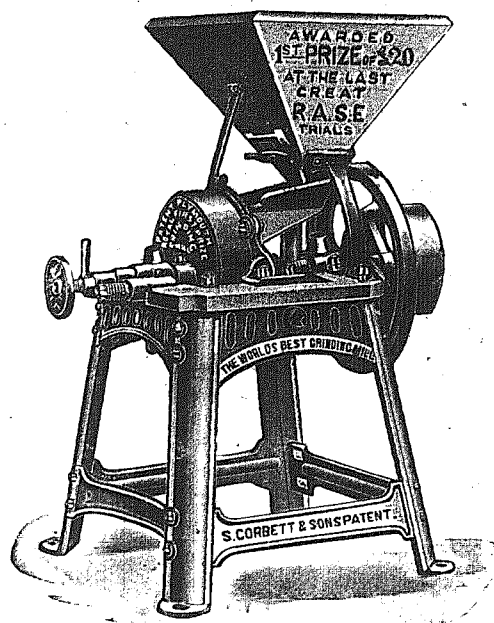
Τὸν μηχανισμόν καὶ τὸν χειρισμόν ἀπλοῦσταται, ελαφρὰ καὶ στερεώταται.

Παρακαταθήκη τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ παρα-πλεύρως τοῦ καταστήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

ΑΓΑΘΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΠΟΥΡΤΟΥΡΗΝ

Προμηθεύονται ὡσαύτως ἀτρέμυλοι καὶ παντὲς εἶδους ἀτμομηχαναί. Ὑπάρχει παρακαταθήκη ἀρίστων Γαλλικῶν μυλοπετρῶν καὶ κολανίων. Εὐκόλῃ περὶ τὴν πληρωμὴν κατὰ μηνιαίας δόσεις.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῶν κ.κ.

Α. Ν. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Κύπρῳ

Ἐδρευνόντων ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ἐναντὶ Μετοχίου Μαχαίρᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοιλόν	γρ. 48-50
Κριθὴ	17-18
Βρόμη	13-14
Ὁρὸς	48-50
Ἀνίσαν ἡ ὀκᾶ	6 1/2
Λινθοσπορί	2
Κουκκίς ξηρὴ	2
Σταρ. μύραι	1 1/2
ἡ βρασταί	1 1/2
Γεώμηλα	παρ. 40-50
Κρόμμυα	25-30

Ἐλῖα ἐντόπια ἡ λίτρα γρ.	35
ἡ ξίνα	28
Βάμβαξ	30-32
Μαλλίτι	25
Ὀλίαι τὸ γομάρι	60-106
Κουμα-δάρτι	220-250
Ρίκε, σόμα 20 β ὀκᾶ	70

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὁρ-ζα ὁ σάκκος	194
Σταγ-ρον	365
Σαπὺν, ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	8 1/2
(Ὅλα μετὰ τῆς Ἀγγλίας γρ. 132).	

Τύποις «Λευκωσίας»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ.